

Seçil Karabel

DEPODAKI SIR^o

Hayat Çocuk

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2025, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. A.Ş.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

DEPODAKİ SIR

Yazar: Seçil Karabel

Çizer: Cemile Ağaç Yıldırım

ISBN: 978-625-6437-05-0

Hayat Çocuk: 5

Yayın Yönetmeni: Elif Tokkal

Editör: Zeynep Bayrak

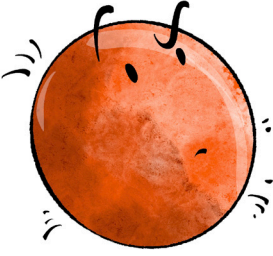
Kapak: Sevilcan Gürener

Yayıncı Sertifika No: 75092

Baskı Yeri - Tarihi: İstanbul, 2025

Baskı - Cilt: BPC Matbaacılık Sanayi ve Ticaret A.Ş.

Sertifika No: 48745

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3

Fındıkzade - Fatih / İstanbul

Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 259 80 96

www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com

[instagram/hayatcocukyayin](https://www.instagram.com/hayatcocukyayin)

Seçil Karabel

DEPODAKİ SIR

Çizeri:
Cemile Ağaş
Yıldırım

Hayat
Çocuk

SEVİL KARABEL

1987 yılında Eskişehir’de dünyaya geldim. Hayal kurmak küçüklüğümden beri en sevdiğim şeydi. Bir hayalin peşine takılıp yazmak ve yazdıklarımı paylaşmak en büyük mutluluğum oldu.

Anadolu Üniversitesi İktisat Bölümü’nden mezun oldum ama rakamlardan çok kelimelerle oynamayı sevdim. Evlendim ve iki harika çocuğum oldu. Onların dünyasına karıştıkça çocuk kitaplarının içinden çıkamaz oldum.

Çocukların hayal dünyasına dokunabildiğim hikâyeler yazmak en büyük motivasyonum. Hiç bitmesini istemediğim bir maceranın içinde, siz çocuklarla buluşmak kadar güzeli yok.

DEPODAKİ SIR

Sadece sıradan bir toptum, ta ki başıma o ilginç olay gelene kadar!

Güzel bir yaz sabahı, kuşlar bahçede cıvıldaşırken, bir anda bakkalın açık kapısından içeri bir çocuk girdi. Heyecanla beni göstererek, "Şu topu istiyorum." dedi.

İçimden, “Hayır, hayır lütfen beni göstermemiş ol. Aradığın top ben değilim!” diyordum.

Bu tepkim neden miydi? Anlatayım.

Bakkal mahallenin tam orta yerinde. Böyle olunca dışarda olup biten her şey bakkaldan görülebilir hatta duyulabilir. Tüm çocukların seslerini de bakkalın içinden duyabiliyordum. İşte, bakkala girip beni işaret ederek almak isteyen o çocuğu da **sesinden tanıdım.**

Neredeyse her gün, “Patlatacağım sonunda sizin de topunuzu!” diye **söylene söylene** bakkalın önünden geçiyordu.

Sıra bana geldi işte! Oynayıp hevesini alınca beni de patlatmak isteyecek belki de, kim bilir?

Gerçekten istediği top bendim! Bakkal Mehmet Amca beni usulca alıp, bu haylaz çocuğun ellerine bırakıverdi. O an turuncu rengimle korku ve endişeden mi bilmem, **alev alev** yanıyordum sanki.

